

Vrij Nederland

© Miek Smilde

Een eenzame fietser in een polder van zout
een winst op het water en één eeuw van goud,
fantastische schilders, geweldige luchten
weinig tot niets echt van God meer te duchten.
Mensen die kijken er vaak nogal nukkig
uit onderzoek blijkt, ze zijn heel gelukkig!

Een land overwonnen achter de dijken
waar mensen vooral naar elkaar leren kijken,
overal meningen, overal klachten
overal files en mensen die wachten
een kop en een maaiveld, gewoon dus al gek
en mondige burgers met een heel grote bek.

Ik heb u lief, mijn Nederland
uw tulpenbol, uw zee-zon-strand
uw klei, uw bos, uw veen, uw zand
uw vrijheid van meningsuiting kant

Ik heb u lief, mijn Nederland,
omdat u iedereen neemt tot klant
de markt vereert als geestverwant
en alles van waarde het liefst verpandt.

We verhandelden slaven en neukten een geit,
dat heet VOC-mentaliteit.
We snelden koppen en slachtten het meest,
dat heet gezonde handelsgeest.
Registreerden de Jood systematisch en vlug
zo kwam er dus bijna geen eentje meer terug.

Nu organiseren we volkstribunalen
om wereldwijd het recht te halen,
bestrafen de oorlogscrimineel,
maar zelf een excuus dat is altijd teveel.
Srebrenica, daar maalt niemand meer om
en wie anders zegt is een beetje dom.

Ik heb u lief, mijn Nederland
uw adel en uw middenstand
uw kut-Marokkaan en immigrant
subsidie-infuus en gelanterfant.

Ik heb u lief, mijn Nederland
u bent zo lekker bij-de-hand
zo meer hands-on dan Griekenland

zo zeldzaam boos en irritant.

We zijn toch een land van oneindige burenen
die over elkanders heggen gaan gluren
In Amsterdam-Zuid of de Schilderswijk,
overal staat wel iemand te kijk
we voeden de afgunst en tarten de rest
lang leve het Powned-nieuws dat iedereen pest!

Soms denk ik met weemoed terug aan rivieren
en eindeloos laagland met populieren
aan passiemoorden die nooit gebeurden
en vrouwen die zorgden en niet zoveel zeurden
aan bibliotheken, aan Koot & de Bie.
Het is elite-melancholie.

Ik heb u lief, mijn Nederland
dat ene paspoort in mijn hand
de taal die traag in ons verzandt
en mij met nachtangst overmant.

Ik had u lief, mijn Nederland
nu voel ik mij slechts figurant
gij was mij nabij en zeer verwant.
Het is niet langer relevant.